

ASR Emitter II Exclusive:

Sommerfugleeffekten

Tekst og foto: Knut Vadseth

Aldri har vi hørt maken til symbiose mellom sommerfuglens letthet og tornadoenes kjempekrefter som i denne tyske integrerte 250 watteren på 150 kilo!

Version Blue

Da gutta fra Stereofil kom slepende med dette elegante monstret i 4 blytunge deler, var det umiddelbart krystallklart at dette måtte være et av high-end bransjens virkelige røverkjøp. For her hadde vi med å gjøre med en integrert forsterker med eget batteri for drift av linjetrinnet og dessuten separate 32 kilos strømforsyninger for hver av forsterkerens doble 250 watts effekttrinn. Og de 2x250 watt er selvfølgelig målt i 8 ohm. I 4 ohm

leveres det dobbelte, i 2 ohm knappe 1000 watt og i 1 ohm(!) 1400 watt! Og alt med mindre en 0,1% forvrengning i det hørbare frekvensområde. Prisen er 115.000 kroner, betydelig lavere enn svært mange andre high-end forsterkerkombinasjoner som tar mål av seg til å være blant "verdens beste". Og som Harry Pearson himself – ifølge faste lesere av det utmerkede amerikanske bladet The Absolute Sound – mener lydmessig er helt i verdenstoppen.

Det er bare Vidar Mørch sin noe avslappede holdning til en annen "verdensmester" fra TAS i dette Fidelity – den amerikanske Edge G-8 -som foreløpig holder adrenalinet sånn noenlunde i sjakk. Men til forskjell fra den amerikanske forsterkeren som er konstruert for 110 Volt og 60 perioder som dermed KAN tape seg litt på det norske strømnett, er ASR Emitter II tross alt konstruert for 230 volt og 50 Hz. Er den blant de aller beste, noe både en visuell inspeksjon og lesning av TAS kan indikere? Eller er den bare en turbodrevet versjon av en mindre og eldre modell ASR forsterker som Fidelity og undertegnede tidligere har gitt en smule lunken test av omtrent samme grunn som når det gjelder Edge: Det hele er fantastisk oppløst og med en utrolig luftighet, men mangler samtidig litt tøffhet og trøkk i store dynamiske kontraster, særlig litt nedover i bass og mellomtone.

Sommerfugl

Det store problemet med testing av virkelig glimrende high-end utstyr, er selvfølgelig at testeren må tolke lyd kvaliteten gjennom annet utstyr. Og ikke minst via avspilling av et bredt spekter av ulik hermetisk musikk opptatt i forskjellige studioer med varierende monitorkvalitet og ymse lydfilosofi. Om "verdens beste" forsterker plutselig dukket opp, må mange av oss hi-fi

journalister innrømme at det slett ikke er bombesikkert at vi fanger opp dette presist nok. Så får hver enkelt vurdere om skråsikre pennekneter treffer mer presist. En erfaren herre som Harry Pearson indikerer i det minste at vi vil finne en forsterker med en rekke glimrende parametre, men ikke nødvendigvis at den vil passe deg, resten av anlegget og din musikkpreferanse.

Og med alle disse forbehold vil jeg komme med MIN første bombastiske påstand etter mange runder med denne forsterkeren: Dette er overlegent den mest oppløste forsterkerkomboen jeg har hørt. Stemmekvalitet er utrolig naturlig når opptaket tillater det, og diskanten er det lekreste jeg kan huske noensinne å ha opplevd! Alt dette stemmer for såvidt også med den tidligere testede ASR-konstruksjonen, men nå raffinert til uante høyder.

Trøkk og krefter

Det var også raskt å konstatere at også de mer maskuline sider av forsterkeren er betydelig forbedret fra tidligere versjon, inkludert en kjellerdyp bass med et utrolig grep om de enorme 15-tommerene i vår referansehøytaler B&W 801D.

Om det skulle være noe "problem" med denne fremragende tyske forsterkeren etter noen innledende runder, måtte det være i nedre del av mellomtonen eller i øvre bassområdet.

Her skiftet vi mening om viktige karakteristika like ofte som vi skiftet signalkilde og kabler! Aldri tidligere har vi opplevd en forsterker som til de grader avslører alle særegenheter og eventuelle svakheter med utstyret rundt. Den påfølgende artikkelen "Skitt inn er skitt ut" er et direkte resultat av at ASR Emitter II "avslørte" hittil ukjente særheter i signalkilden etter at vi med tungt hjerte-men fremdeles likvide hadde levert fra oss den glimrende Ed Meitner CD-riggen som vi ga toppstet i nr.18!

Allerede i innledene runder fortalte den utrolig oppløste ASR komboen oss at referanseutstyret ikke var optimalt når det gjelder signalkilde, Dette i motsetning til vår nye referansehøytaler som viste seg akkurat så avslørende, men samtidig bare sånn "passe" vanskelig å drive, presis slik vi hadde håpet. (Se test lengere bak i bladet.)

Grundigere evaluering

Å teste et glimrende produkt som ASR Emitter II, er som å evaluere et nytt whiskeymerke. Men vel å merke ved å vurdere den særpregede aromaen etter at den er blandet som Irish coffe med sterk kaffe, brunt sukker og en dæsj tykk fløte eller krem.

Det ble øyeblikkelig klart at mange av de typisk gode egenskapene, men også den smule

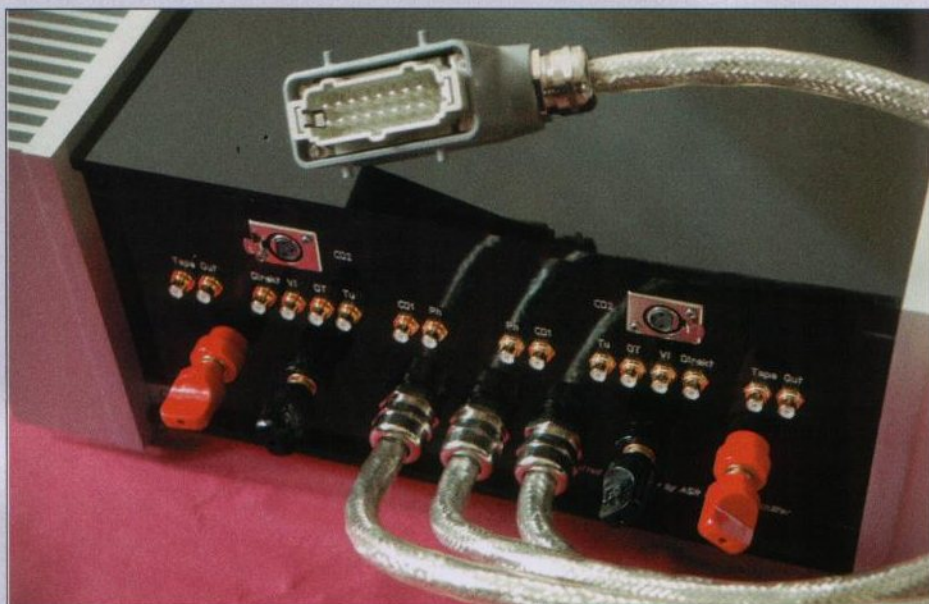

innvendinger vi hadde med lyden i tidligere testet ASR forsterker, var gjenkjennbare i denne nyere og mye sterkere versjonen. Det er bare det at kvalitetsnivået var hevet såpass dramatisk at selv vår smule skepsis på enkelte parametre i stor grad ble identifisert som mindre problemer i andre ledd i lydkjeden. Og før vi i det hele tatt kom igang, fjernet vi rådyre strømkabler for en betydelig sum (Valhalla kabler og Thor strømfordeler/reuser til samlet pris tett på totalprisen av testproduktet!) før vi satt Emmitter II inn i referanseanlegget.

Dette gjorde vi fordi forsterkeren blir levert fullt ferdig med komplett sett meget solide strømkabler som er inkludert i prisen. Her KAN det altså være mer å hente, men selv hadde vi nok utfordringer bare å prøve ut ulike kjente signalkilder som kom gjennom resten av systemet med tydeligere signatur enn noengang. Dette er etter vår mening en glimrende indikasjon på en forsterker som er såpass lite farvet at egenlyden i mindre grad enn vanlig maskerer det påførte lydsignalet!

Litt sidrumpet?

Faste lesere har knapt unngått å registrere at Fidelity-gjengen har opplevd overraskende gode resultater med siste versjon av Electrocompaniets CD-spiller med siste genera-

sjon Philips drivverk. Selv med tilgang til mye dyrere spillere, er denne enda ikke levert tilbake simpelthen fordi vi enda ikke har funnet de lyd-messige begrensninger i denne spillere, spesielt når den benyttes som drivverk med ekstern DAC. Den litt mørke klangkarakteristikken til EMC Up er forøvrig forbløffende lik lyden fra Emmitter II; ekstremt oppløst men med lyden malt på et nærmest dypsort fløielslerret som gir glitrende dynamiske kontraster, men som også kan oppleves litt uvant mørkt. Jeg vil hevde at denne klangbalansen er mye nærmere "virkeligheten" enn hva mange synes å tro, men mitt førsteinntrykk av Emmitter II var uansett at her nok kunne mangle en smule sting og trøkk i øvre bass/nedre mellomtone, selv når jeg var særdeles bevisst at også referansehøytaleren B&W 801 er litt tilbakelemt i dette området.

Derimot var diskanten glitrende god; krystallklar og krisp og med akkurat passe "sting". Jeg har knapt nok hørt bedre "luft" og overbevisende fres i felens overtonestruktur- helt uten flising- enn med denne kombinasjonen. En storslagen demoplate med orkestral filmmusikk som tidligere har vært ubehagelig "rå" i toppen, låt nå forførende deilig. Heldigvis også ganske som man opplever lyden i konsersalen. Mye av årsaken til dette, er at den ofte aggressive øvre mellomtone var meget mild og snill uten å virke urealistisk tilbakelemt, bare usedvanlig fri for støy og hardhet.

Kjellerdypt

Bassen gikk usedvanlig dypt og var særdeles potent, kanskje i meste laget(?), men skapte i tråd med de betydelige strømforsyningene til transistorene, et forventet fjellstøtt grunnfjell til all slags musikk. En smule tilbakelemt øvre bass/nedre mellomtone skapte ingen særlig negative opplevelser. Her er som nevnt også 801D litt forsiktig. Derimot savnet jeg litt opplevelsen av trøkk og freske fraspark i samme område. Var dette psykologi (nesten alle opplever feilaktig at det er mer krudd i lystklingende utstyr) eller en smule problem med CD-spilleren.

Eller var det simpelthen en svakhet med en ellers glimrende forsterker?

Slik som jeg opplevde lyden akkurat nå, var dette uansett kanskje den beste forsterkeren jeg har hørt til ikke altfor dynamisk og aggressiv klassisk musikk, spesielt moderat store kammermusikkensembler som oppnådde en troverdig naturlig overtonestruktur på feler. Og dessuten glimrende stemmegjengivelse ved klassiske opp-tak. Pluss et piano som er noe av det glatteste og luftigste jeg har hørt, inkludert flott rom rundt en varm, men naturlig klang med god angivelse av størrelsen på instrumentet samt gode indikasjoner på pianomerke!

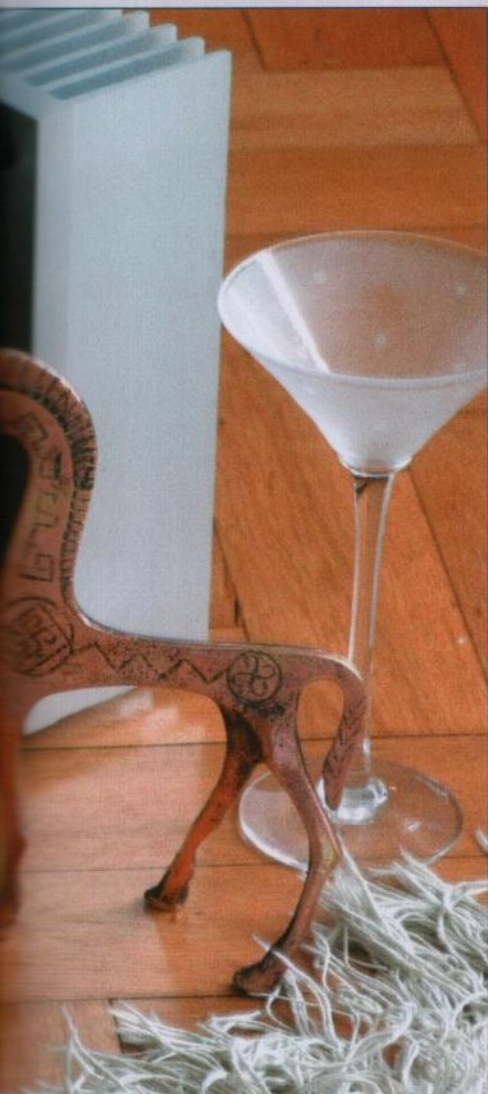
Men ble det hele litt for sidrumpet for Stravinsky, rock og Heavy Metall? Og ble det LITT rotete – også holografisk- når det skjedde mye dynamisk krevende samtidig?

Ikke særlig logisk med hensyn til den hinsides ekstremistiske strømforsyningen, men....

Bedre signalkilde

Siden vi har skrevet en hel artikkel om det som nå skjedde med hensyn til signalkilden, får vi her ta kortversjonen: Ved å benytte ulike DAC'er på den mekaniske ekstremt solide og stabile konstruksjonen til Electrocompaniet, fikk vi på en overbevisende måte ryddet opp i en smule mangel på fokus og oppnådde samtidig noe mer trøkk i mellombassen. Selvfølgelig prøvde vi også andre drivverk vi hadde tilgang på; Krell KPS 25 (med nye kondiser), Unidisc 1,1, Sony ES 707, og siste versjon av flaggskipet til Bent Holter og Hegel.

Og selv om vi aldri kom helt i mål med hensyn til vårt ønske om "perfekt" dynamisk kontrast og livsbejaende trøkk i 200-400 Hz området, så var vi særdeles nær. Med bevisstheten om Ed Meitner-riggen som enda bedre i det området hvor vi nå manglet det lille ekstra, kan vi vi ved hjelp av eliminasjonsmetoden konstatere at vår opplevelse av en fantastisk oppløst, særdeles presis og forvregningsfattig forsterker knapt kan degraders vesentlig av en i VERSTE FALL forsiktig mangel på dynamisk kontrast i

øvre bassområde.

Likevel litt synd at vi ikke fikk den helt store opplevelsen i dette området, slik vi er bortskjemt med av DP A-1 og C-J 350 med god pre, men som vi med Emmitter II måtte resonnerer oss fram til.

Men i alle andre deler av frekvensområdet var det flere kombinasjoner av CD-spillere som nesten ble litt for aggressive i visse områder. Forsterkeren fungerte som en kamelon i forhold til inngangssignalet. Og holografien var like storslagen og presis som de ulike drivverk/DAC'er synes å tillate.

Igjen savnet vi altså Meitner-riggen (Kr.185.000 en litt for stiv pris for en lite blad) for mer presist å kunne vurdere de opplagte kvalitetene- og eventuelle begrensninger- som utgjør den usedvanlige forsterkeren til tyske Friedrich Shaefer. Dette selv om man i etterfølgende artikkel vil oppdage at vi kom svært nær med rimeligere løsninger...

DVD kontra VHS

Dette er en superforsterker med enorme krefter og en ekstrem strømforsyning til effekttrinnet og et kraftig batteri for å dra potensialet i forsterkeren så langt som overhodet mulig. Den ekstreme tekniske konstruksjonen, inkludert alt man trenger av strømkabler til de fire separate enhetene på tilsammen 150 kilo, ville alene kostet en liten formue. Dette virker som et nesten ufattelig godt tilbud ved en nærmere gjennomgang av konstruksjonen med sine overbevisende tekniske parametre. Det er knapt mulig å legge lista særlig høyere når det gjelder en integrert forsterker!

Heldigvis er det resulterende lydpanorame i god overenstemmelse med de fleste intensjonene. På mange måter oppleves lydbildet å være så finkornet, oppløst og ekstremt presist at mer alminnelig gode forsterkere blir nærmest som

avspilling av en film på VHS mens Emmitter II oppleves som en førsteklasses DVD spiller. Lydbildet er enormt stort og med ekstrem dybde samtidig som presisjonen er helt tredimensjonalt holografisk. Og musikken glitrer og gnistrer med betydelige dynamiske kontraster i størstedelen av frekvensområdet på en bakgrunn av dypsvart fløyel.

Selv om det aldri låt hardt eller stresset med Emmitter II, var det også lekende lett å avsløre mindre feil og problemer med resten av utstyret i lyd kjeden. Dette er simpelthen den beste og mest oppløste forsterkerkomboen vi har hørt i størstedelen av frekvensområdet. Og der vi har innvendinger, må vi innrømme at problemet også kan skyldes omkringliggende utstyr. MEN; selv om den dynamiske kontrasten er aldeles fremragende i øvre mellomtone og diskant, og at også bassen generelt er kjapp, dyp og med glimrende kontroll av 15 tommeren på referanse høyttaleren, så savner vi en smule sting og trøkk i mellombassen. Dessuten er forsterkeren sin egen verste fiende ved å være så god at den avslører at den er enda bedre på litt enklere instrumentgrupper enn på komplekse musikkpassasjer. Hvis det da simpelthen ikke er lydstudioet som blir avslørt?

Audionote DAC 3,1

Men så fikk vi låne AudioNote DAC 3,1 fra Håkon Rognlien som hadde testet denne for bladet, og som vi selv hadde konstatert var glimrende på tidligere benyttet utstyr. Men på ASR Emmitter II Eksklusiv fungerte den ikke bare bra; hele testpanelet fikk bokstavelig talt hakeslepp da vi sammenliknet denne i forbindelse

med gruppetesten i dette bladet. Her var en forrykende dynamisk kontrastomfang som vi knapt nok har hørt tidligere. Særlig gjaldt dette i øvre mellomtone som fikk et levende liv som var langt fra vanlig digital hermetikk, blant annet med en knakk på trommekanten i et Oscar Peterson opptak som fikk oss alle til å le lykkelig etter sjokket av smellet.

Heldigvis var dynamikken også betydelig bedre med strammere grunntone og mer utagerende transienter også i mellombassen. Samtidig fikk vi også tips fra konstruktøren i Tyskland om at vi kunne oppnå høyere kontraster, det vil si enda bedre dynamikk, om vi justerte opp tomgangsstrømmen en smule; noe som er gjort på få minutter. Tusen takk Herr Shaefer, men endelig var vi norske også ganske så fornøyd! Og her ble det som man skjønner ikke gitt ved dørene...

Konklusjon

Dette er simpelthen en av verdens aller beste integrerte forsterkere med forforsterkerdelen som en gedigen bonus. Om den er den aller beste forsterkeren slik som Harry Pearson synes å mene, eller den 3dje beste eller syvende, er vel uansett uinteressant. I forhold til den relativt moderate prisen er dette uansett et bestekjøp helt der oppe i den absolutte toppen.

Min eneste innvending er de mange store og tunge boksene som utgjør dette under av en superforsterker; her snakker vi ikke engang om slepbar. På den annen side vil selv en ganske overfladisk vurdering av all den teknikken som er lagt ned i dette produktet, indikere at produsent og designer Friedrich Shaefer må være en meget entusiastisk musikkelsker med moderate krav til mange og raske penger.

Om ASR Emmitter II Exclusive neppe kan ha noen skyld for at en sommerfugls flukt i Botswana kan føre til orkan i Mexicogulften, så er dette uansett en øm formidler av musikkens pianissimo kombinert med en jordskjelvlignende formidling i ditt lytterom når musikken og høytalerne også er med på notene.

Pris kr. 115.000,-
Importør/forhandler: Stereofil.

